

stærkeste Tvang. Lovforslaget omhandler kun Butikslutningen (§ 1) og Arbejdet i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder (§ 3). Saaledes udelukkes alt andet Værkstedsarbejde, alt Haandværk, alt Arbejde indenfor Butikens lukkede Skodder, paa Lagere, i Bathuse, i Kundernes Hjem, paa Arbejdssteder, ved Opførelse af Bygninger o. s. fr. Det Princip, der har det gjentagne Gange ved privat Initiativ fremkomne Forslag om Arbejdshvile, er da ganske forladt, nemlig: Forbudet mod Arbejdsgiverens Tvang overfor hans Arbejdere. Denne vil — med enkelte Undtagelser — bestaa uforandret, og Søndagsfriheden, hvis Forslaget ophøies til Lov, kun komme forholdsvis saa Arbejdere tilgode.

Da imidlertid §§ 1 og 3 maa siges at indeholde et, om end lille Fremskridt, har Mindretallet, skjøndt ikke uden Frygt for, at derved større Reformen vanskeliggjøres i Fremtiden, ikke anset det for rigtigt at modsætte sig denne Del af Forslaget.

Derimod har Mindretallet ikke kunnet tiltræde Flertallets nye § 5. Flertallet udtaler „Udvalget har endvidere havt Opmærksomheden henvendt paa, at man samtidig med at man sikrede Arbejderne i de ovennævnte Erhverv en større Frihed paa Helligdagene, burde bidrage til, at der ikke lægges dem unødvendige Hindringer i Veien for Afdgangen til gavnlige Afspredelser.“ Ud fra denne Betragtning, som Mindretallet ganske tiltræder, kan man umulig nøies med en saadan Dispensationsret, som Flertallets § 5 giver Justitsministeren, og hvorved han bemyndiges til at tillade, at dramatiske Forestillinger, Koncerter og Sagnende afholdes indenfor de i Lov 7de April 1876 Kl. 5 bestemte Tider, dog ikke tidligere end Kl. 1 Eftermiddag. Uanset den Betænkelse, man under de nuværende politiske Forhold vel maa nære ved en saadan Bemyndigelse for Justitsministeren til egenmægtig at statuere og vakte paa dette Omraade, synes det ufatteligt, hvorfor man ikke giver den Ordning Lovhjemmel, som man selv anser for den

rette, men overlader den til administrativ Vilkaarlighed uden ringeste Garanti for, hvorledes Myndigheden vil blive brugt. Flertallet har desuden ikke i sin Paragraf medtaget „offentlige Forsamlinger“, skjøndt saadanne efter den nugældende Helligdagslove er tilladte paa Folkekirken Helligdage efter Kl. 4 Eftermiddag, selv om Gudstjenesten ikke er sluttet, naar den blot ikke derved forstyrres — hvilken sidste Sætning formentlig indeholder den fornuftige og med Sagens Natur stemmende Indskrænkning i en Hviledagsordning paa Folkekirken Helligdage. I hvert Fald, naar man ønsker, at der samtidig med den større Arbejdshvile ogsaa skal aabnes Arbejderne Afgang til passende Anvendelse af den indbundne Fritid, synes det nødvendigt at tillade Afholdelse af offentlige Forsamlinger (med Foredrag og Sagnende).

Endelig har Mindretallet opstillet Valgdagen som Fridag, saaledes som det ogsaa var Tilfældet paa det ovenfor nævnte private Forslag.

I Henhold til det her Anførte har Mindretallet stillet sine Vædringsforslag Nr. 7 og Nr. 9.

Vædringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 1.

1) Efter Paragrafens Slutning tilføies: „Dog gjælde disse Bestemmelser ikke efter Kl. 4 Eftermiddag paa Søndagen nærmest før Jul og Søndagen mellem Jul og Nytaar.“

Til § 2.

2) Efter „hertil“ tilføies: „Dog undtages herfra tilberedte Spisevarer.“

3) I Linie 2 forandres „dog“ til „Ligeledes“.

4) Sidste Punktum af Paragrafen udgaaer.

5) Ny § 3 saalydende:

I Fabrikker eller paa saadanne Værksteder og Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade, skal alt Arbejde op-